

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714206843
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8714206843.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Y. V., V. XX.X.XXXX, B. P. K. T. XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, AK so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 396,04 eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 97,04 eur spolu s úrokom z omeškania:
- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 19,71 eur od 18.6.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 24,43 eur od 18.7.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,27 eur od 18.8.2011 do zaplatenia,
- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 31,63 eur do 18.9.2011 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 79,70 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, AK so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 9.6.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 396,04 eur spolu s príslušenstvom ako aj na náhradu trov konania.

Nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 uzatvorenej medzi ním ako postupníkom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov Zmluvu o pripojení (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle ust. § 4 ods. 8 zák. č. 610/2003 Z. z.) žalovanému (ako účastníkovi v zmysle ust. § 5 ods. 7 zák. č. 610/2003 Z. z.). Na základe predmetnej Zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu od účinnosti zmluvy žalovanému služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil žalovanému uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom

prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanému servisné služby a ďalšie služby v zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu riadne poskytoval žalovanému vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho Cenníka faktúrami s vyznačeným zúčtovacím obdobím, a to:

- faktúra č. 3727844917, splatná 17.6.2011 na sumu 19,71 eur,
- faktúra č. 9731859404, splatná 17.10.2011 na sumu 299,- eur,
- faktúra č. 3730858419, splatná 17.9.2011 na sumu 31,63 eur,
- faktúra č. 6729854689, splatná 17.8.2011 na sumu 28,03 eur,
- faktúra č. 2728850956, splatná 17.7.2011 na sumu 23,43 eur.

Žalovaný nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti mu vyplývajúce zo Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh žalovaného voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností predstavuje celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky vo výške 396,04 eur, úhrady po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonal. Nakoľko sa nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas dostal žalovaný vo vzťahu k žalobcovi do omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka, uplatňuje si žalobca aj úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Podaním doručeným súdu 23.7.2014 Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstupujú do konania na podporu žalovaného ako vedľajší účastník.

Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu 24.2.2015 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, pričom mal za to, že na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania, pričom uvádzal dôvody svojich tvrdení.

Súd uznesením zo dňa 22.6.2015 pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Voči tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom následne rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý uznesením zo dňa 28.1.2016 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Dňa 29.3.2016 sa vedľajší účastník vyjadril k doručenej žalobe a listinným dôkazom doručeným mu zo strany súdu, pričom uviedol, že vstúpil do konania na strane žalovaného len čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 299,- eur vyúčtovanej faktúrou č. 9731859404 s dátumom splatnosti 17.10.2011, nakoľko túto považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Poukázal na to, že otázka neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom už bola judikovaná viacerými rozhodnutiami prvostupňových súdov s v spojení s rozhodnutiami odvolacích súdov. Uviedol, že žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať a navyše, táto zmluvná podmienka je neplatná aj podľa klasickej civilistiky pre jej neurčitosť. Z uvedených dôvodov navrhol zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca si uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 299,- eur a žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 9.5.2016 právny zástupca žalobcu poukázal na prijateľnosť dojednania zmluvnej pokuty a jej primeranosť, odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 19.3.2013 vo veci č. k. 9Co 31/2012-157, ako aj na neúčelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 396,04 eur s prísl. a v zmysle § 200ea OSP ide o drobný spor, pretože predmet konania nepresahuje sumu 1 000,- eur. V nadväznosti na to podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch, na základe čoho súd verejne vyhlásil rozsudok dňa 19.5.2016 bez nariadenia pojednávania a bez predvolania účastníkov, a to v zmysle § 156 ods. 3 OSP.

Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to faktúrami pripojenými k žalobe, Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 14.3.2011, zistil nasledovný skutkový stav:

Spoločnosť Slovak Telekom a.s. so žalovaným uzavrela dňa 14.3.2011 Dodatok k Zmluve o pripojení č. 9902112296, kedy predmetom zmluvy bolo poskytnutie služby Magio TV Optic - Clasic a nie služby tak ako uvádza žalobca vo svojej žalobe, a teda uskutočňovanie a prijímanie hlasových hovor prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, ale tak ako súd uvádza, išlo o službu Magio TV Optic - Clasic s dobou viazanosti 24 mesiacov.

Žalovaný neplnil riadne zmluvný záväzok, porušil zmluvnú povinnosť uhradiť faktúry vystavené za poskytnuté služby, z čoho mu vyplynula povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 299,- eur v lehote splatnosti 17.10.2011.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) z. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) z. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

V § 80 zák. č. 351/2011 Z. z. je uvedené, že sa zrušuje zákon č. 610/2003 Z. z. v znení noviel.

Podľa § 78 ods. 9 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 14.3.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného k 14.3.2011, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 14.3.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 14.3.2011, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného k 14.3.2011, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa Prílohy k Občianskemu zákonníku je Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L095,21/4/1993, strana 29-34) prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie.

Podľa čl. 4 bod 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS, hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

Podľa čl. 6 bod 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených zo spotrebiteľom zo strany predajcu, alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluvy bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie neuhradených faktúr žalovaným za poskytnuté služby, v tejto časti súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 97,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške a za dobu tak, ako bude uvedené nižšie.

Pre predmetnú vec je relevantným posúdenie, či v predmetnej veci išlo o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, ktorí uzatvárali predmetnú zmluvu o pripojení v spojení s dodatkom. Táto otázka je zásadnou pre rozhodnutie v predmetnej veci.

Podľa smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa za spotrebiteľa podľa čl. 2 písm. b) považuje fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodu, podnikaniu alebo povolaniu. Podobne aj smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podľa čl. 2 písm. a) považuje za spotrebiteľa iba fyzickú osobu, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti. Aj v smernici 98/6/ES Európskeho parlamentu a Rady o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi v čl. 2 písm. e) sa stretávame s definíciou spotrebiteľa iba ako s fyzickou osobou, kupujúcou výrobok, ktorý nesúvisí s jej obchodnou alebo pracovnou činnosťou. I podľa nariadenia Rady (ES) 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len ako nariadenie Brusel I), kde podľa čl. 15 je spotrebiteľom osoba, ktorá uzatvára zmluvu na účel, ktorý sa netýka jej profesionálnej alebo podnikateľskej činnosti.

Slovenská právna úprava definuje spotrebiteľa z pohľadu súkromného práva v Občianskom zákonníku v § 52 ods. 4 ako fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ (v zmysle § 2 písm. a) tohto zákona fyzická aj právnická osoba), pokiaľ nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu svoju alebo príslušníkov svojej domácnosti, má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom odkazuje na § 52 až 54 OZ.

Smernica Rady 93/13/EHS neobsahuje definíciu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa § 52 OZ je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Teda nejde o nový druh typických zmlúv osobitne upravených v OZ alebo ObchZ, ktoré sa od seba odlišujú primárnym predmetom plnenia (predaj, nájom, darovanie, požičanie a pod.), naopak, spotrebiteľskou zmluvou môže byť ktorákoľvek typická zmluva (napr. kúpna, darovacia, nájomná, úverová), ak sú splnené podmienky, že práve jedna zmluvná strana je považovaná za spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva sa od "klasickej" zmluvy líši tým, že podmienky, ktoré by spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ), pričom musia byť splnené nasledujúce kumulatívne predpoklady:

- uvedené podmienky neboli individuálne dojednané, t.j. spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nemohol ovplyvniť existenciu tejto podmienky v zmluve (najmä v prípade tzv. adhéznych zmlúv),
- nejde o hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny za predpokladu, že sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný túto pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať

náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti veriteľovi alebo dlžníkovi žiadna škoda nevznikla. Jej funkcia spočíva v hrozbe majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas a tým má viesť dlžníka k včasnému a riadnemu plneniu záväzku. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, musí v nej byť určená výška zmluvnej pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti.

Pri skúmaní platnosti dojednania o zmluvnej pokute z hľadiska dobrých mravov je nutné uvážiť funkciu zmluvnej pokuty (funkcia preventívna, uhradzovacia a sankčná). Primeranosť výšky zmluvnej pokuty je treba posúdiť s prihliadnutím k celkovým okolnostiam úkonu, jeho pohnútkam a účelu, ktorý sledoval. Do úvahy treba tiež vziať výšku zaistenej čiastky, z ktorej je možné usúdiť neprimeranosť zmluvnej pokuty s ohľadom na vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti (rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Odo 438/2005).

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 POHOTOVOST'/Korčovská).

So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika záväzky náležite transponovať do vnútroštátneho právneho poriadku úpravu zo smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj napĺňať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa Európska únia prijala viaceré smernice (napr. viď príloha smernice EP a Rady z 23. 4. 2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor v rozsudku Oceáno Grupo Editorial SAC 240/98 až C 344/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro, bod 37, Asturcom bod 51).

Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOST'/Korčovská, bod 50).

Súd nepopiera význam zmluvnej pokuty a jej dojednania v záväzkových vzťahoch, pričom však je potrebné prihliadať na zmysel a cieľ zmluvnej pokuty zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Právny predchodca žalobcu ponúkal žalovanému svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a pri ktorých spotrebiteľ nevie a nemôže ovplyvniť zmluvné podmienky. Uvedené súvisí aj so zmluvnou pokutou, ktorú právny predchodca žalobcu žiadal zaplatiť od spotrebiteľov v paušálnej výške.

Vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel k záveru, že žalobe v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty nemožno vyhovieť. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uvedenej v časti B - osobitné ustanovenia k jednotlivým službám typu Optic Dodatku k zmluve o pripojení. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva

o poskytovaní telekomunikačných služieb, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty v Dodatku k zmluve o pripojení súd považuje po posúdení obsahu ustanovenia za v rozpore s právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa. Žalobca si uplatňuje od žalovaného sankciu - zmluvnú pokutu za porušenie zmluvnej povinnosti, ktorou je 24 mesačná doba viazanosti pri využívaní služby Magio TV Optic, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. V prípade, že žalovaný by v posledný mesiac viazanosti neuhradil poplatok za služby, vzťahuje sa na neho povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, hoci celé predchádzajúce obdobie mohol riadne plniť zmluvné povinnosti. Dojednanie o zmluvnej pokute žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť. Plnenie záväzku je možné zabezpečiť zmluvnou pokutou, ale táto musí byť primeraná, určitá a zrozumiteľná. Navyše výška zmluvnej pokuty je obsahom zmluvy, ktorá má formulárový charakter, a teda spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nemal možnosť výšku zmluvnej pokuty ovplyvniť, musel ju akceptovať, pokiaľ chcel zmluvu uzavrieť. V tejto súvislosti vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia súdov ohľadom neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovak Telekom, a.s., ktorá už bola judikovaná v mnohých rozhodnutiach s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011, 16Co 32/2012. Zároveň uviedol, že žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať.

Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd žalobu v prevyšujúcej časti, t. j. v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 299,- eur, zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c prechodných ustanovení k úprave účinnej od 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v platnom znení do 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania.

Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 9,25 % a 9,50 % z jednotlivej výšky neuhradených faktúr za poskytnuté služby, čomu súd aj vyhovel, keďže výška žalobcom požadovaného úroku z omeškania je v súlade s vyššie cit. zákonnou úpravou.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V konaní úspech žalobcu predstavoval vo vzťahu k uhradeniu sumy 97,04 eur s prísl. 24,5 %. Úspech žalovaného, pokiaľ išlo o zamietnutie žaloby vo výške 299,- eur, predstavoval 75,5 %. Po odrátaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného v konaní, by mal žalovaný právo na náhradu vzniknutých trov konania vo výške 51 %. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Na strane žalovaného vystupoval vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania ohľadom povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 299,- eur. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovaného iba vo vzťahu k zmluvnej pokute a to z toho dôvodu, že žalobca si žalobou uplatnil dva rôzne nároky, ktoré spočívajú na rôznom právnom základe a ktoré si mohol uplatniť v dvoch samostatných konaniach. V danom prípade tak učinil podaním jednej žaloby. Pokiaľ chcel vedľajší účastník účinne brániť spotrebiteľa pred uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu, musel do konania vstúpiť (navonok do celého konania), avšak hneď po doručení žaloby a jej príloh špecifikoval, aký nárok žalobcu namieta. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vedľajší účastník poskytol žalovanému náležitú ochranu pred nekalou zmluvnou podmienkou, z toho dôvodu má nárok na náhradu trov konania. Žaloba

v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty bola zamietnutá. Súd zaviazal neúspešného žalobcu na zaplatenie trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil trovy právneho zastúpenia písomným podaním zo dňa 29.3.2016, kde si uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 129,63 eur za 4 úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie zastúpenia á 24,90 eur, vyjadrenie z 5.5.2015 á 12,45 eur, vyjadrenie z 11.12.2015 á 12,45 eur a vyjadrenie z 18.3.2016 á 24,90 eur. K tomu si uplatnil režijný paušál 1 x 8,04 eur, 2 x 8,39 eur a 1 x 8,58 eur ako aj príslušnú 20 % DPH. Súd však priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania len vo výške za dva úkony právnej pomoci s príslušným režijným paušálom navýšené o DPH, kedy nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, a to za úkon právnej pomoci - vyjadrenie zo dňa 5.5.2015 a k tomu prislúchajúci režijný paušál, ktoré vyjadrenie súviselo s námietkou žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, kedy toto vyjadrenie súd nepovažuje za uskutočnené v súvislosti s bránením práv žalovaného v súdnom konaní, a teda ako úkon, ktorý bol účelne vynaložený, keďže o námietke žalobcu ohľadom vedľajšieho účastníctva by súd rozhodol aj bez jeho vyjadrenia, ktoré v danom prípade nesmerovalo k meritu veci, a teda k predmetu konania, ktorý bol žalobou uplatnený. Ide o podanie, ktoré doručuje právny zástupca vedľajšieho účastníka vo všetkých konaniach a nesúviselo toto podanie len s konkrétnym konaním v tejto veci. Zároveň mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej pomoci - vyjadrenie zo dňa 11.12.2015 a k tomu prislúchajúci režijný paušál, a to z tohtožných dôvodov ako je to pri podaní z 5.5.2012. Z uvedeného dôvodu priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania vo výške 79,70 eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. Proti druhému výroku odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.